

شدید با کم ترین تخریب این شهر را می‌لرزاند. از سوی دیگر مدیران شهری کشور ژاپن در حال حاضر تنها به دنبال حفظ و نگه داری از بناهای تاریخی شهرهای ژاپن هستند؛ به طوری که در سه مرکز تاریخی ژاپن شامل اوزاکا، کیوتو و کوبه طرح‌های ویژه‌ای اجرا شد.

هریک از این سه شهر، تاریخ جداگانه‌ای در شهرسازی دارند که در نتیجه، نوع نوسازی، آن‌ها را متفاوت از یکدیگر می‌کرد. هدف از اجرای طرح‌های نوسازی در این شهرها ایجاد سازگاری بیش تر بین بخش‌های تاریخی با بخش‌های مدرن شده‌ی شهر بود.

برگردان: محبوبه خوانساری

نوسازی مسکو

و زیرساخت‌های شهر مسکوی روسیه نوسازی شده‌اند؛ اما هنوز مشکل اصلی، در مواجهه با ساختمان‌های ناپایدار شهری است.

۵ هزار ساختمان در بخش مرکزی مسکو واقع هستند که ۱۲ درصد کل واحدهای ساختمانی این شهر را شامل می‌شود که اغلب فرسوده هستند؛ اما در مقابل، در بقیه‌ی قسمت‌های شهر مسکو ساختمان‌های مدرن وجود دارد.

اغلب ساختمان‌های بخش مرکزی مسکو در اواخر قرن ۱۹ و اوایل قرن ۲۰ میلادی بنا نهاده شده است که در حال حاضر فونداسیون اغلب این ساختمان‌ها استحکام لازم را ندارد. طبق بررسی‌های صورت گرفته، دو سوم تمام ساختمان‌های این

حدود ۵ میلیون نفر در کشور روسیه در خانه‌های ناپایدار زندگی می‌کنند. ۲ هزار و ۸۰۰ میلیون متر مربع از خاک روسیه مسکونی است که از این رقم بیش از ۲۹۰ میلیون متر مربع آن (۱۱ درصد) نیازمند تعمیرات اساسی و فوری است و ۲۵۰ میلیون متر مربع (۹ درصد) هم نیاز به نوسازی دارد. هم چنین ۲۰ درصد خانه‌های شهری نیز هنوز به خوبی مجهز نشده‌اند.

میزان فرسودگی شهرهای روسیه هر ساله در حال افزایش است و امروزه دولت‌های محلی در جایگاهی نیستند که بتوانند به تنهایی مشکل را بر طرف کنند. بنابراین دولت فدرال در برنامه‌ای با نام «مسکن» که دوره‌ی مدت آن از سال ۲۰۰۲ آغاز و تا سال ۲۰۱۰ ادامه دارد، توجه و سرمایه‌گذاری ویژه‌ای در این بخش انجام می‌دهد.

اصلی‌ترین هدف این طرح جابه‌جایی شهروندانی است که در خانه‌های ناپایدار و فرسوده زندگی می‌کنند. این برنامه، در پیروی از اهداف توسعه‌ی هزاره‌ی سازمان ملل و برنامه‌ی اجلاس جهانی ژوهانسبورگ، در اجرایی کردن توسعه‌ی پایدار و حذف سکونت گاه‌های غیررسمی تدوین شده است.

از زمان اجرایی شدن این طرح بسیاری از خیابان‌ها

شهر مسکو در حال پیشرفت است؛ اما در حال حاضر مشکلات فراوانی پیش پای مسئولان شهرداری مسکو و سرمایه گذاران قرار دارد؛ به طوری که هنوز شهرداری این اطمینان را حاصل نکرده است که پروژه‌های در دست احداث سرمایه گذاران در موعد مقرر اجرایی شود.

از سوی دیگر یکی از چهار اولویت اصلی دولت پوتین در حال حاضر ساخت خانه‌های مناسب است به طوری که در سال ۲۰۰۷ تنها حدود ۴۰ میلیون دلار، به این امر و جابه جایی افرادی که در خانه‌های فرسوده زندگی می‌کنند اختصاص یافته است که البته همین رقم در سال گذشته نیز اختصاص پیدا کرده بود.

در عین حال طبق بودجه‌ی سال ۲۰۰۸ تا ۲۰۱۰، کشور روسیه بیش تر از ۹ میلیارد دلار اعتبار برای مسکن در نظر گرفته است تا در دو سال باقی مانده از طرح نوسازی و بازسازی این کشور، این روند رشد چشم گیری پیدا کند.

محدوده در حال ویران شدن هستند. با حضور سرمایه گذاران بخش خصوصی، ساختمان سازی و نوسازی در بخش مرکزی مسکو در حال پیشرفت است؛ به طوری که تا پایان سال ۲۰۰۴ یک میلیون و ۴۰۰ هزار متر مربع از این فضا در دست نوسازی قرار داشت که شامل ۳۳۶ هزار مترمربع واحد مسکونی و ۷۹۵ مترمربع بنای غیرمسکونی بود. موج نوسازی واحدهای فرسوده‌ی واقع در مرکز

خانه‌های مشارکتی در ترکیه

بزرگ ترین پروژه‌ی انبوه سازی مسکن در ترکیه است که از طریق شرکت‌های تعاونی و مشارکت‌های مردمی دنبال می‌شود. این طرح در عین این که به جابه جایی اقشار کم درآمد ساکن در خانه‌های فرسوده کمک کرد، همچنین نوعی ابتکار را نیز معرفی کرد تا به کل کشور ترکیه تسری پیدا کند.

«باتی کنت» در غربی ترین نقطه‌ی آنکارا واقع شده و مساحت این منطقه‌ی پهناور، ۱۰ میلیون مترمربع است. ۵۰ درصد این زمین به ساخت مسکن اختصاص پیدا کرده و ۵۰ درصد دیگر

مشکل کمبود مسکن مناسب در ترکیه به مانند بسیاری از شهرهای جهان، این کشور را به سمت ابداع طرح‌های ابتکاری و جدید کشاند؛ به طوری که در یکی از این طرح‌ها و برای اجرایی کردن طرح، کارگران و اقشار متوسط و کم درآمد جامعه که خانه‌ی مستقل و مناسبی نداشتند در تعاونی‌ای به نام «کنت کوپ» گرد هم آمدند و طرحی را با همکاری گروه‌های مختلف جامعه، حکومت محلی و مرکزی شهر اجرایی کردند.

طرح ساخت مسکن در محله "باتی کنت" آنکارا،

«باتی کنت» سازماندهی مناسبی شدند. برای اولین بار در ترکیه منابع و تجربیات سه سازمان مختلف (انجمن غیر دولتی کنت کوپ، شهرداری و دولت) با یکدیگر تلفیق شدند تا تقاضای مسکن در اقشار متوسط و کم درآمد جامعه را پاسخ گو باشند. کل هزینه‌های این پروژه تا سال ۱۹۹۵، یک میلیارد دلار تخمین زده شد که شامل مالکیت زمین، تأسیسات زیربنایی، سرمایه‌گذاری و ساخت مسکن بود.

برای سرمایه‌گذاری در طرح، موسسه‌ی کنت کوپ در سال ۱۹۸۰ دنبال منابع خارجی رفت؛ به طوری که در تاریخ ۲۱ می ۱۹۸۰ صندوق اسکان اروپا ۵.۲۸ میلیون دلار به طرح باتی کنت اختصاص داد.

کل وامی که صندوق اسکان اروپا به این طرح در طی سال‌های ۱۹۸۰ تا ۱۹۸۴ ارائه داد، ۸۶ میلیون دلار بود.

تجربه‌ی مدل ابتکاری موسسه‌ی کنت کوپ در ساخت خانه‌های مشارکتی بعدها به سراسر ترکیه منتقل شد؛ به طوری که هم‌اکنون ۶۰۰ تعاونی در ۳۰ محل مشخص به مساحت کل ۳۰۰ میلیون متر مربع در حال ساخت و ساز هستند.

اقدام ملی موسسه‌ی «کنت کوپ» توسط مجامع بین المللی نیز تأیید شده است. در سال ۱۹۸۷ این موسسه، جایزه‌ی بین المللی سال "ساخت سرپناه برای بی‌خانمان‌ها" را به خود اختصاص داد. این جایزه توسط موسسه‌ی مسکن اجتماعی بریتانیا به موسسه‌ی کنت کوپ اعطا شد. در پنجاهمین سالگرد تأسیس سازمان ملل در سال ۱۹۹۵ نیز از این طرح در سازمان ملل تقدیر به عمل آمد.

فضاهای غیر مسکونی را شامل می‌شود. این طرح برای ساخت ۵۰ هزار واحد مسکونی پایه ریزی شده بود که برپایه‌ی پیش‌بینی‌ها، ۲۵۰ هزار نفر را در خود جای می‌داد؛ به طوری که هم‌اکنون در هر هکتار ۲۵۰ نفر تراکم جمعیتی وجود دارد. این طرح، در سال ۱۹۷۹ آغاز شد و تا سال ۱۹۸۳، ۲۰۰ هزار نفر در ۴۵ هزار واحد مسکونی اسکان داده شدند. انجمن تعاونی مسکن «کنت کوپ» با شروع این طرح، خانه‌هایی بر مبنای طرح‌های توسعه‌ی شهری پایه ریزی کرد و کار ساخت آن‌ها را با موفقیت به اتمام رساند.

انجمن کنت کوپ مدلی بسیار متفاوت در بهره‌گیری از مشارکت‌های مردمی از آنچه که قبلاً در ساخت خانه‌ها در آنکارا به طور سنتی مرسوم بود، ارائه داد؛ به طوری که سازمان‌های غیردولتی و داوطلبان مردمی، در طرح

مصون ماندن بناها و ساختمان های تاریخی شیان^(۱)

در اواخر دوره‌ی کینگ^(۲) (۱۹۱۱-۱۶۴۴) و اوایل دوره‌ی جمهوری چین (۱۹۴۹-۱۹۱۱) محافظت می‌کند.

کارشناسان میراث فرهنگی پیش‌تر هشدار داده‌اند که تعداد خانه‌های سنتی موجود در مناطق شهری شیان به‌طور قابل ملاحظه‌ای کاهش پیدا کرده‌است و نیازمند مراقبت بیشتر است.

مدیر اداره‌ی میراث فرهنگی شهرداری شیان گفت: «حکومت محلی در سال ۲۰۰۵ تحقیقی در زمینه‌ی املاک قدیمی موجود انجام داد و ۸۵ خانه‌را که دارای چنین شرایطی بودند، پیدا کرد و گزارش داد که ۲۳ ساختمان دیگر نیز وجود دارند که باید به شیوه‌هایی بهتر و مؤثرتر حفاظت شوند».

ساختمان‌های کهنه‌ای که نیازمند مراقبت فوری هستند، در مرکز شهر و درمیان دروازه‌ی شهر که در دوره‌ی مینگ^(۳) (۱۶۴۴-۱۳۶۸) ساخته شد، قرار دارند. این ساختمان‌ها بدون مجوز رسمی هرگز تخریب نخواهند شد.

اداره‌ی میراث فرهنگی گفت: این پلاک‌های حفاظتی بر روی بناهای قدیمی دیگر نیز نصب خواهند شد و ۳۴ بنای قدیمی وجود دارد که باید بازسازی شوند.

معاون شهردار گفت که حکومت شهری در حدود ۱۷۰ بنای سنتی‌را در شهر شناسایی کرده‌است که باید بالاخره پروانه‌ی حفاظتی دریافت کنند.

شیان دارای بیش از ۳۱۰۰ سال سابقه‌ی ساخت و ساز شهری است و در دوران ۱۳ حکومت به عنوان پایتخت چین عمل کرده‌است. این شهر دارای بناها، خرابه‌ها و بقایای تاریخی فراوان است. شیان یکی از چهار پایتخت باستانی متمدن و بازسازی شده‌ی جهان است؛ سه پایتخت دیگر عبارت اند از: قاهره، آتن و رم.

اما تحولات سریع اقتصادی در ۲۰ سال گذشته سبب شده‌است که بعضی از خانه‌های مسکونی و قدیمی این شهر جای خود را به ساختمان‌های مدرن بدهند. حکومت شهرداری شیان تلاش می‌کند که بر روی خانه‌ها، پلاک‌های حفاظتی ویژه نصب کند تا مانع حضور مقاطعه کاران در این حوزه گردد.

ساکنان این شهر، از طرح ۵۰ میلیون یوانی (۶۱۶ میلیون دلار) که برنامه‌ی تعمیرات را نیز در خود دارد، استقبال کرده‌اند. یکی از شهروندان شیان که دارای یک بنای تاریخی است می‌گوید:

«من نگران بودم و فکر می‌کردم که ساخت و ساز سریع و مدرن شهری باعث تخریب بنای من می‌گردد، اما وقتی که حکومت محل بر روی دروازه‌ی من یک پلاک نصب کرد، مطمئن شدم که می‌توانم میراث نیاکان خود را حفظ کنم».

معاون شهردار شیان نیز گفت که از میراث فرهنگی شهر محافظت می‌کند.

این طرح جدید، از خانه‌های مسکونی ساخته شده

برگردان: حسین نعمتی
پانوش:

1-Xian
2-Qing
3-Ming

منبع:
<http://english.people.com.cn/2007/07/04>